

selv, i hvert Tilfælde med Tiden. Det er kun et Tidsspørgsmaal, naar vi herhjemme som saa at sige i alle andre Lande er gaaet over til en Retskrivning, hvor man kun bruger de store Bogstaver som Begyndelsesbogstaver til Egennavne, efter visse Tegn og ved visse Stedord. Men naar Tidspunktet er hertil, er der jo meget forskellige Meninger om. Jeg tænker, at naar man kommer til en Forhandling om den Sag, vil man fra alle Sider indrømme, at det er en Reform, som man maa være forberedt paa ikke udebliver. Jeg har talt med mange Mennesker om denne Sag, og det er gaaet dem saadan, at naar de læser Vilhelm Thomsens Forsvar for de smaa Bogstaver, erklærer de sig enige med ham, og læser de Byskovs Forsvar for de store Bogstaver, er de enige med ham. Der ligger naturligvis noget tilvant for nogle i de store Bogstaver og for andre maaske i de smaa. Vi er for øvrigt allerede i en Overgangstid. Selv i Ministeriet faar vi ikke saa sjældent officielle Indberetninger, skrevne med smaa Bogstaver; der er mangfoldige Mennesker, der bruger de smaa Bogstaver, og der er ogsaa enkelte Aviser, som stadig bringer Artikler med de smaa Bogstaver. Jeg for mit Vedkommende tror altsaa, at Udviklingen sikkert vil bringe Indførelsen af de smaa Bogstaver med sig, og jeg vil for mit Vedkommende ingen Betænelighed have ved at gaa til Reformen nu. Men, som det maaske vil være ærede Medlemmer bekendt, har Finansudvalget for et Aar siden spurgt mig, om der paatænkes Ændringer i vor Retskrivning, og anmodet mig om at føre en Forhandling med Finansudvalget, inden dette Spørgsmaal bringes frem. Det har jeg i Sinde at gøre, og det vil ske om kort Tid. Der kan saa maaske blive Lejlighed til at tale om den Sag igen ved Finanslovens anden eller tredje Behandling.

Jeg har endnu tilbage at nævne overfor det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler, at jeg ikke kan tiltræde Tanken om en fast litterær Kommission til Bedømmelse af de Forfattere, der kunde komme paa Tale med Hensyn til at faa Statsunderstøttelse. Jeg tror, det vilde blive et for højtideligt og vanskeligt Apparat. Derimod kunde man i den kommende Tid forsøge den Fremgangsmaade, som man enedes om i Fjor, at naar Ministeriet foreslaar en 3-aarig Understøttelse til en Forfatter, skal dette Forslag ledsages af en Bedømmelse af denne Mand. Jeg tror, at Gennemførelsen af det Forslag, som det ærede Medlem stiller

om en Kommission, vil blive baade dyr og meget utilfredsstillende.

Det ærede Medlem Hr. Schiøler omtalte Bevillinger til musikalske Formaal, og jeg skal ganske kort sige til det ærede Medlem, at jeg sympatiserer i høj Grad med ham i Ønsket om paa bedste Maade at fremme Musikken og Sangen i vort Land. Men jeg skal kun gøre den praktiske Bemærkning, at „Dansk Korforening“ ikke har søgt om nogen Forhøjelse af sit Tilskud og „Dansk Folkekor“ ej heller, og de Bevillinger, der nu findes paa Finansloven, har saa vidt mig bekendt i nogen Maade tilfredsstillet det Krav, man har stillet — jeg siger ikke det Behov, der kunde være. Jeg maa maaske overfor det ærede Medlem nævne, at jeg finder, det er en øget Værdi for de Bestræbelser, der udøves for at faa Musiklivet og Sangen til at blomstre i vort Land, at de gøres ved privat Initiativ og ogsaa for private Penge.

Endelig har jeg ganske faa Spørgsmaal at besvare Kirkeministeriet vedrørende. Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard spurgte, hvordan det hang sammen med den Bestemmelse, der var taget med Hensyn til Antallet af Menighedsraadsmedlemmer i Kolt Sogn. Det ærede Medlem nævnte, at man havde begæret 7 Medlemmer deroppe fra, og at dette var begrundet med, at Indbyggerantallet var over 1 000, og efter Loven skal der 6 Medlemmer i et Sogn og 1 Medlem for hvert overskydende 1 000 Indbyggere. Det ærede Medlem nævnte, at man havde gjort Indsigelse mod Ministeriets Bestemmelse, men havde faaet den Besked, at Folketallet var ikke 1 000 i Kolt, og saa havde det ikke været muligt for Menighedsraadet at faa denne Sag ændret. Det ærede Medlem talte om en Person, der hed Hr. Kontorius, der var saadan beskaffen, at naar han havde skrevet noget, kunde han ikke rette det, selv om han blev oplyst om, at det var forkert, og dette tog det ærede Medlem som et typisk Forhold for dansk Administration, særlig for Centraladministrationen. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hans Fremstilling ikke er ganske rigtig. Maa jeg først sige, at disse uheldige Forhold er kommet til Stede ved, at der i „Statistiske Meddelelser“ er en Trykfejl; der staar nemlig, at Indbyggerantallet i Kolt er 940, medens det er — tror jeg — 1 480. Det, der er sket fra Ministeriets Side, er, at da Begæringen kom om 7 Menighedsraadsmedlemmer, slog man efter i „Statistiske Meddelelser“ og fandt, at der her efter den sidste Folke-